

enligt vår mening motiverad bl. a. av det förhållandet, att bidrag från förevarande anslag numera också lämnas till byggande av enskild väg, som utgör tillfartsväg till naturområde för rekreation och friluftsliv eller på annan grund är av särskild betydelse för fritidsändamål.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställs,

att riksdagen vid sin behandling av anslaget *Bidrag till byggande av enskilda vägar* under sjätte huvudtiteln för budgetåret 1966/67 måtte bevilja ett reservationsanslag av 25 000 000 kronor att avräknas mot automobilskattemedlen.

Stockholm den 26 januari 1966

Gunnar Hedlund

Lars Eliasson

Nils G. Hansson

i Sundborn

i Skegrie

Sven Vigelsbo

Gustaf Svensson

S. G. W. Wahlund

i Vä

Harald Larsson

John Eriksson

i Hedenäset

i Bäckmora

Nr 542

Av herrar Johansson i Växjö och Gustavsson i Alvesta, om överförande till staten av vinterväghållningen på enskilda vägar.

(Lika lydande med motion nr 451 i Första kammaren)

Kostnaden för vinterunderhållet av de enskilda vägarna är svårt att uppskatta. Snötillgången varierar ju högst betydligt år från år med följd att underhållskostnaderna för vinterunderhållet också blir mycket varierande. Denna situation medverkar ofta till att ekonomin för vägsamfälligheterna markant försämras under besvärliga snöröjningsvintrar. Bestämmelserna för bidrag till underhållet av enskilda vägar är ju för närvarande att staten svarar för 70 % av den beräknade kostnaden för såväl barmarkssom vinterunderhåll. Den övriga delen av kostnaden får samfälligheterna stå för, för så vitt ej kommunerna träder till och betalar resterande belopp eller del därav. Men situationen blir ofta sådan, under snörika vintrar, att utdebiteringen blir orimligt hög för vägsamfälligheterna. Vi anser att det

allmänna bör överta vinterväghållningen både ekonomiskt och organisatoriskt på de vägar som är berättigade till statsbidrag till underhållet.

Mycket skulle vara vunnet om vägförvaltningen anförtröddes vinterväghållningen. Det är inte enbart den ekonomiska sidan som är betydelsefull och bör vara en rättvisesak att rätta till, utan problemet har också en organisatorisk aspekt. Snöröjning fordrar en god organisation för att man skall kunna utnyttja personal och maskiner på ett effektivt sätt.

Om vägförvaltningen övertar vinterväghållningen behöver det inte nödvändigtvis innebära att man helt ställer egna maskiner och egen personal till förfogande för själva snöröjningen. Man kan delvis använda sig av den organisation som redan finns vid de enskilda vägarna men bättre utnyttja resurserna.

Men vad som är viktigt är att man organisatoriskt verkar för att vägarna inom ett område, såväl allmänna som enskilda, blir snöröjda ungefär samtidigt. Övertog vägförvaltningen snöröjningen borde bl. a. den olägenheten bortfalla, som nu ofta uppstår, att anslutningen mellan allmän och enskild väg »proppas» igen på grund av att snöröjningen på de olika vägarna sker vid olika tillfällen. Vägförvaltningen brukar som regel i sådana fall ej se till att anslutningen från enskild till allmän väg blir uppröjd.

Ett annat orosmoment är att trafikanterna fordrar att de enskilda väghållarna skall betala skador som uppstår genom ovarsamhet vid halka och andra förmenta brister i vinterväghållningen. För att skydda sig mot dessa anspråk har samfälligheterna tvingats teckna ansvarsförsäkringar. Nu har bolagen infört en självrisk av 300 kronor för varje skada varigenom väghållarna kommit i ett sämre läge. En effektiv sandning på rationellt sätt torde vara i det närmaste omöjlig att genomföra så länge som den enskilda väghållningen är sönderdelad i små och ekonomiskt svaga enheter. Om staten övertager vinterväghållningen bör arbetet kunna utföras på ett enhetligt sätt, ansvarsfrågan lösas eftersom samma regler skulle gälla på alla vägar.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning av frågan om överförande av vinterväghållningen på de enskilda vägarna till staten enligt i motionen uppdragna riktlinjer.

Stockholm den 26 januari 1966

Bertil Johansson

i Växjö

Rune Gustavsson

i Alvesta